כל האסורין פרק שישי תמורה כח.

כל האסורין [לגבי מזבח] אוסרין בכל שהן. אפי' נתערבו אחד באלף כולן אסורין למזבח אם אינו ניכר. וכולהו משכחת להו דאינן ניכרין אבל טרפה לא אלא כדמוקים לה במסכת זבחים בפרק כל הזבחים שנתערבו (דף עד:) כגון שנתערבה דרוסת הזאב בנקיבת הקוץ אי נמי בולד טרפה ואליבא דר"מ דאמר לא יקרב: **גמ' וקשיא לן.** התם[1] מאי אפי' דקאמר דהא קתני כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות דמשמע אחד מן הזבחים נתערב בהיכה חטאות המתות ואפי' אחד דאיתר ברבוא דאיסור כולן יאותו ומאי (ב) קאמר[2] פסיטא לן דכ"ש דכי הוי איסורא יותר טפי (בני איסורי) פסיטא דאיתותו דהא איסור רובא: **ומשנינן.** התם[3] דהכי קתני כל הזבחים שנתערב בהן אחד מחטאות המתות דמשמע דאחד חטאת נתערבה בזבחים כשהיו הרבה ואפילו אחת דאיסור ברבוא דאיתר כולן יאותו ולא בטיל אד ביינייהו ולמה לי למיהדר ולמימרי הכא: **פסס הוא.** גבי חטאות המתות ושור הנסקל: **דאיסורי הנאה גינהו.** ומשום הכי משיני ולא בטלי: **אכל.** הני דאמתני' רובע וגרבע דאמתרין בגמרא להדיוט דהכי עסקינן שרבע או גרבע על פי עד אחד דאינה נקבלת בכך או שהבעלים הודו ומודה בקנס פטור אימא דליבטלו קמ"ל מתניתין: **וזבחים** (עב.) **גרסי'**[4] **תו** ואי אשמועינן הא דאמורה ה"מ הכא הוא דלגבוה מאים ומשום הכי לא בטלי וירבו עד שיסתאבו ויאכלם להדיוט אבל מילתא דלהדיוט נמי אסורה אימא דליבטל בטיל דאי בטיל ליתא לגבי הדיוט לא בטיל דאי בטיל ליתא ירבו עד שיוממו ויפדו ויאכלם להדיוט: **פגינה התם בזבחים** (עא.) (ברובע) **אחד מן הזבחים שנתערב ברובע וגרבע דחולין ירבו עד שיסתאבו וימכרו ויציא דמי היפה שבכם קרבן מאותו המין.** כלומר ממין אותו קרבן שנתערב בהן אם שלמים היו יציא דמי יפה שבהן שלמים דיד הקדש על העליונה ואם עולה היתה יציא דמי היפה עולה. אלמא שמעי' מהתם דלא בטלי ברובע: **תדא כחולין.** מתני' דהכא מיירי בנתערבו כשהן חולין ואחר כך הקדישן ונתערבו כשהן קדושים דהתם קתני כל הזבחים: **אכל.** הכא גבי חולין דלא מתיסר בשעת תערובות דלא שייך כהו אלא גבוה אימא ליבטלו וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר אינעביל ליה איסור וליקרבו קמ"ל: **וזבחים** (עא.): קפריך מיתי הא דתמורה ולא בעי הא דזבחים ומשני הכא תקנתא אינעביל ליה לכהי הדר מנא לה הכא דזבחים דהתם בתמורה מנא לאוסרין בכל שהן ולא מנא תקנתא והכא מנא תקנתא ימכרו ויציא דמי יפה שבהן מאותו המין: **וכחולין נמי פגינא.** דאפילו בחולין ממש לא בטלי בגמרא בעלי חיים וכל הגך דמשיני: **ועורות לנזרין.** מפרש במסכת ע"ז (דף לב.) שנוקרין כנגד הלב יג' עגול בדרך אומנות נקב הליטתו האימורין והקרביים לעבודת כוכבים ומקריבה עבודת כוכבים אסור בהנאה: **ושיער גויר.** אסור בהנאה דבעי שיגוע מתה הדוד: **וכשר בחלב.** מתיבתא בשר שנתבשלה בחלב ושוב נתערבה בחלב תמיכות כולן אסורות ואליבא דמאן דאמר בשר בחלב אסור בהנאה בשמיטת חולין בפרק כל הבשר יד) (דף קיד:): **מאי שנא הכא.** נקדשים דמי לאיסורי הנאה כגון מעות ושור הנסקל ואיסורי אכילה כגון טרפה: **מערבוב דחולין הוי.** כלומר דגבי מתכת עבודת כוכבים הוי מערבוב דחולין דאיפסיק ומתי לאיסורי הנאה לאוד דקתני (ע"ז כט:): ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן אסורין בכל שהן ואוסרין בהנאה יין נסך והדר תני בשיטה אחריתי (שם לה:): ואלו דברים שאינן אסורין איסור הנאה אבל עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיתתבינא קאי גבי מתכת עבודת כוכבים משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך דממילא[5] ליה דהם נמי אסורין בהנאה: **הכא נמי גבי זבחים דתמיין**[6] ליה דטולהו אסורין בהנאה: **מן הבהמה.** משמע דלא כל הבהמה: **והכא דין הוא.** ולא צריך קרא: **תורש בשור וכתמור יוכיח.** שמותר לגבוה אם הקדישו אחרי כן: **עוד לך מה שהכאתם.** דלאו פירכא היא מהאי טעמא דכי: **שנתעבדה בעבירה בשני עדים.** כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין כו שרבע או שגרבע דהוא ודאי מיתה ואסור לגבוה: **על פי עד אחד או על פי הבעלים.** דליכא מיתה מנין לך דאסורין לגבוה אי לאו קרא עכ"ל וא"ת למה לי קל וחומר לרובע וגרבע ע"פ שני עדים תיפוק ליה ממשקה ישראל לקמן (דף כט.) דדרשינן מן המותר ליישראל והאי הרי הוא אסור בהנאה וי"ל דאיסורין היכא דשמעו והקריבו קודם שנגמר דינו דמותר בהנאה הוא כדאיתא בכ"ק פרק אלו נבלות ומתנה (דף מא.) אי נמי יש לפרש טול מה שהכאתם הרי שנעבדה בו עבירה בכ' עדים ואפילו לקל וחומר לא גריכנא דבלאו הכי נמי ידע ביה שהוא אסור לגבוה:

כל האסורין: אבל הבא דלאו איסורי [הנאה] נינהו אימא ליבטלו ברובא וכפ' התערובות (זבחים עא:) קאמר ואי אשמועי' הכא ה"מ דלהדיוט שריין קמ"ל הך דקתני התם יאותו ואפי' להדיוט אמינא: **והרובע** והגרבע. התם בפרק התערובות (שם) מצני אי מהתם מי קתני בכמה והכא קתני בכל שהוא והן דהתם איצטריך לאשמועינן תקנתא (והכא מצני להו לעלמא): **חורש** בשור וחבור יוכיח שנעבדה בו עבירה ומותר למזבח. כדדרשינן מעלה אי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנתעבדה בהן עבירה: **טול** אתה מה שהבאתה. פרש"י לאו פירכא היא מהאי טעמא הרי שנתעבדה בה עבירה בשני עדים כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין בו שרבע או שגרבע דהוא ודאי חייב מיתה ואסור לגבוה על פי עד אחד או על פי הבעלים ליכא מיתה מנין לך דאסורין לגבוה אי לאו קרא עכ"ל וא"ת למה לי קל וחומר לרובע וגרבע ע"פ שני עדים תיפוק ליה ממשקה ישראל לקמן (דף כט.) דדרשינן מן המותר ליישראל והאי הרי הוא אסור בהנאה וי"ל דאיסורין היכא דשמעו והקריבו קודם שנגמר דינו דמותר בהנאה הוא כדאיתא בכ"ק פרק אלו נבלות ומתנה (דף מא.) אי נמי יש לפרש טול מה שהכאתם הרי שנעבדה בו עבירה בכ' עדים ואפילו לקל וחומר לא גריכנא דבלאו הכי נמי ידע ביה שהוא אסור לגבוה:

[1] **כל** האסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן [2] הרובע והגרבע והמוקצה והנעבד [3] והאתנן [4] ומחיר [5] והכלאים [6] והטרפה [7] ויוצא דופן איזהו מוקצה [8] המוקצה לעבודת כוכבים הוא אסור ומה שעליו מותר ואיזהו [9] הנעבד כל שעובדין אותו הוא ומה שעליו אסור [10] וזה וזה מותר באכילה: **גמ'** אמר מר אוסרין בכל שהן [11] דלא בטלי ברובא תנינא [12] כל הקדשים שנתערבו בחטאות מתות או בשור הנסקל אפי' אחד ברבוא ימותו וקשיא לן [13] מאי קאמר [14] הכי קתני נתערבו בהן מחטאות מתות או שור הנסקל אפילו [15] ברבוא ימותו אצטריך ס"ד אמינא [16] התם הוא דאיסורי הנאה אבל הכא דלאו איסורי הנאה אימא ליבטל ברובא קמ"ל [17] ורובע ונרבע נמי [18] תנינא [19] נתערבו [20] רובע ונרבע ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי [21] יפה שבהן מאותו המין אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב שימי בר אשי אמר לי חדא בחולין וחדא בקדשים וצריכי דאי אשמועינן גבי קדשים משום דמאיסי אבל גבי חולין אימא ליבטלי [22] ובחולין נמי תנינא [23] ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ליין נסך [24] ועבודת כוכבים [25] וציפרי מצורע [26] ועורות לבובין [27] ושיער גזיר [28] ופטר חמור [29] ובשר בחלב [30] ושור הנסקל [31] ועגלה ערופה [32] וחולין שנשחטו בעזרה [33] [ושעיר המשתלח] הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהן צריכי [34] דאי אשמועינן התם [35] (דאיסורי הנאה דלא בטלי אבל הכא ליבטלי) ואי אשמועינן הכא דלגבוה דמאים אבל להדיוט אימא [36] איסורי הנאה ליבטלו ברובא [37] קמ"ל [38] ורובע ונרבע מנלן דאסירי לגבוה דתנו רבנן [39] מן הבהמה להוציא רובע ונרבע והלא דין הוא ומה בעל מום שלא נתעבדה בה עבירה פסול לגבי מזבח רובע ונרבע שנעבדה בהן עבירה אינו דין שאסורין לגבי מזבח חורש בשור וחבור יוכיח שנתעבדה בו עבירה ומותר לגבי מזבח מה לחורש בשור וחבור שאין חייבין מיתה תאמר ברובע ונרבע שחייבין מיתה טול לך מה שהבאתה הרי שנתעבדה בהן עבירה בשני עדים נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד או על פי הבעלים מנין אמר רבי שמעון אני [40] דן ומה בעל מום שאין התראת שני עדים פוסלתו מאכילה הודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה [41] ברובע ונרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה ת"ל מן הבהמה להוציא רובע ונרבע והא אתיא מדינא [42] [לא אתיא] אמר

[1] אימא לא אשמועינן הדא בחולין ודאסור בהנאה נמי תני חדא דימנא דתנן אלו אסורין כו': [2] אימא אפילו איסורי: [3] קמ"ל הרובע (אות ר' נמחק) ומאי שנא לענין תערובות קדשים דתני איסורי הנאה ואיסורי אכילה בהדי הדדי ותערובות חולין אפסיק ותני איסורי הנאה לחוד ואיסורי אכילה לחוד כי קאים בע"ז משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך פריש נמי כל איסורי הנאה כגון מעות ושור הנסקל ואיסורי אכילה דטרפה לא בטלי ברובא: [4] אני אדרינו דמה בעל מום שאין התראת שני עדים: [5] על תיבות לא אחיא נרשם עליהם קו מלמעלה להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: [6] הלב קרע ענגל ודרך אותו אות ב' נמחק: [7] הבשר. עיין בהר"ן פ"ב דע"ז:

[8] נתערבה בהיכה (העוף) עליו ואח"כ [9] נתערבה באחרות: בחטאות מתות. באותן חמש חטאות שמתות: וקשיא לן מאי קאמר. פשיטא דכי נתערב בזה אחד בחטאות מתות דכולן יאותו האיל הרובן מתות: אלא הכי קאמר כל הזבחים כשרים שנתערב בהן אחת מחטאות מת אפי' אחת כריבא כולן יאותו דלא בטלה בריבא: הני מילי פרדעם דאסור בהנאה. דהני חמש חטאות ושור הנסקל ואסורין בהנאה: אבל כי מתערב בדבר אחר דלא אסור בהנאה. כגון הני דמתניתין האתנן והמחיר והכלאים והטרפה לא להכי איצטריך מתניתין: והא נמי תנינא בפיסא דההיא דכל הובחים נתערבו בהן רובע ונרבע ברובע על פי עד אחד אי ע"פ הבעלים דאינו חייב מיתה קא כ"ירי דאינו אסור בהנאה: יכיר כולן ויבא בדמי יפה שבהן מאותו מין. כלומר אם נתערבו בעולות ובאשם דשלמים ובחטאת יכברו אותן [1] ממין כדי לפטור תוכהו אבל הן עצמן לא יקרבו אע"ג דריבע ונרבע לא אסור בהנאה אלמא אע"ג דאינן אסורין בהנאה לא בטלי ברובא:

ראמר לי רב שימי. להכי איצטריך למימר הכא והכא דחדא בחולין מתניתין דהכא מיירי [2] שנתערבו בחולין והא כל הזבחים מיירין בקדשים דאי אשמועינן גבי קדשים משום הכי לא בטלי דמאיסי רובע ונרבע למיהוי קדשים אבל גבי חולין ליבטלו להכי איצטריך מתניתין: וכחולין נמי תנינא דאלו אסורין ואוסרין בכל שהן יין נסך כו'. דלא בטלי נמי בחולין אפי' הכי צריכא עליהו מתניתין דאי מהתם הוה אמינא דאינו נעשה הגך בטלה יין נסך כו'. אבל הכא ליבטלי דלאו אסורי בהנאה להכי איצטריך מתניתין דלא בטלי: ואי אשמעינן. הא מתניתין לחוד הוה אמינא דלא בטלי בהגך תולין דבעי להו לגבוה דמאיסי [אבל] להדיוט אימא אפי' איסורי הנאה ליבטלו ברובא להכי צריכא ואלו אסורין כו'. דאפי' להדיוט לא בטלי: ל"א אי מן האי נתערבו בהן רובע ונרבע הוה אמינא הני מילי בקדשים: אבל בחולין. נתערבו בחולין אימא לא אסירא אלא ליבטלו אשמעינן הדא מתניתין דמיירי דנתערבו בחולין ולא בטלי: דראסורין בהנאה. כגון מוקצה ונעבד דלא בטלי בחולין אמאי איצטריך למיתני דמתניתין הא תנא ליה חדא דימנא דתנן אלו אסורין ואוסרין בכל שהן יין נסך ועבודה זרה ועורות לבובין דלא בטלי בחולין אי מההיא הוה אמינא הני מילי איסור לחודיהו דאסורין בהנאה כדאמרן דאינן אסור בהנאה כגון ומחיר והכלאים והטרפה כי נתערבו בחולין אימא ליבטלן להכי איצטריך מתניתין דלא: ומאי שנא לענין אי איערוב בקדשים הא מתני' ומתני' דכל הזבחים שנתערבו בהן כו' קתני התם נמי טרפה לבהיירה דאסור בהנאה ונעבד היינו איסורי הנאה ומרפה לא אסירא בהנאה אלא באכילה ותני להו בחדדי: ותערובות דחולין אפסק ותני איסורי הנאה לחוד. [3] דיקתני פיסא ואלו אסורי באכילה ומותר בהנאה חלב שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' ותיבעי שעמא דכי קאי בפסכי ע"ז משום דבעי לפרושי איסורי דיין נסך פריש נמי איסור דרמיין ליה כי קאי בפתניתין כיון דבעי לפרושי מוקצה ונעבד ואתנן ומחיר דאסורין בעבד אחד מדין ק"ו ומה בעל מום כו': הוראת עד אחד פוסלין מהקרבה. כדאמרן בפרק כל פוסלי המוקדשין נאמן ישראל לומר בכור זה נתתי לכהן במומו: רובע ונרבע. כ' ערים פוסלין מאכילה דחייב מיתה הוא אינו דין שהעד עד אחד פוסל מהקרבה הא מן הבהמה. הא למה לי קרא לרובע ונרבע ע"פ עד אחד: הא אתיא. מן דינא כדאמר ר' ישמעאל דמצי ליף מדינא

[1] לכאורה ל"ע דאמתני' לא מפרש רבינו כדמתוקמתא דהכא"ם דזבחים ע"ד והוכמ"ל כרש"י סלן כמתני' וכה דלא אמר בגמ' דמתמרן דבינו ד' דת"ל דמקר' ערבה ומקרבה ומקרבה ומקר